

Chambodoin en 1879.⁴ Slika predstavlja mnogo oseb po dokončanem lovu, zelo karakteristične portrete, splošno je zelo svitla, resnična in kaže dogotovljeno tehniko.

Dalje so še dela od slikarjev: Alchimowitz, Kowalsky, Piotrovski, Pruskovski, Nikeslovsky, Svedomsky, in dr.

Iz omenjenega se lahko vidi, da tudi Slavjani v umetnosti napredujejo na strani z drugimi narodi in da je njih glavna šola v Parizu, kamor se zadnja leta obračajo skoraj vsi mladi umetniki tudi z Nemškega in drugih krajev. Pariz je postal umetniškemu svetu to, kar je bil nekdanj Rim. —

Sloveči madjarski slikar pl. Munkacsy opozoroval je tukajšnje ljudstvo s svojo najnovejšo veliko in prekrasno sliko „Krist pred Pilatom“, razstavljeno v privatnej hiši g. Sedelmeyerja. Uže zdavna znani umetnik skusil se je v prvo z delom v tako velikem formatu in na polji, kjer ga prej nikdar nismo videli. Vsa scenerija omenjene slike je jako realistična in nekateri tukajšnji mojstri so jo v tem pojmu grajali. A vtis je vendar velikansk in resničen! Pač slika ni slikana v duhu, v kakeršnem navadno vidimo križeva pota in jednako stilizovana cerkvena dela, brez vse naravnosti, a tako moralo je nekako biti: ti farizeji, Pilat in ljudstvo, kakor da bi v resnici bili pred nami, kakor da bi vse živelo — to ni pridiga izmišljenih motivov in figur, to je narava, resnica in poleg tega — kakšen efekt!

Slika je bila razstavljena v neprimernem, premajhnem salonu, in ko sem vstopil pri vrodu, komaj sem ločil občinstvo od slikanih figur, tako plastično je vse.

Poleg tega vendar strokovnjaki imajo priliko grajati preveč površno risanje, preplitvo znanje form in mnogo neodpastnih pomot v proporcijah.

Popoln pač ni nobeden človek in ravno tako ne umetnik, a vendar je slika poleg teh napak velikansko umetniško delo in gotovo bi bila pobila vsa najboljša dela v „Salonu“, ko bi bila do takrat uže dogotovljena.

Mnogim bralcem „Zvonovim“, kateri večkrat potujejo od doma, bode ta umotvor mogoče videti na Dunaji ali pa po drugih večjih naših mestih, kamor bode slika v kratkem odposlana, in kjer bode hvalo ljubeči madjarski umetnik gotovo povsod s pripoznanjem sprejet.

Ocènenie na bulgarskítè narodni pésní. Tako se imenuje 58 st. v velikej ski obsežna brošura, katero je pred kratkim v Sređci na svitlo dal naš rojak prof. Anton Bezenšek in v katerej priobčuje svoje predavanje o obliki in vsebini bolg. narodnih pesnij, govorjeno v „Slavjanskej Besedi“. Knjižico je založila „Slavj. Bes.“ Čisti dohodek namenjen je v korist spomenika, katerega nameravajo Bolgari postaviti Carju Osloboditelju v Sređci (Sofiji).

Rusko slovstvo. „Polnoe sobranie sočinenij knjazja P. A Vjazemskago.“ Izdaje grafa S. D. Šeremeteva. S. Petrbg. 1880—1881. Zvezki III., IV., V., VI. Cena po 2 rublja za zvezek. Tretji in četvrti zvezek obsezata pesni od 1808. do 1827. in od 1828. do 1852. leta. To je prva popolna zbirka pesnij kneza Vjazemskega. Peti zvezek napolnjen je ves sočinenjem o Fon-Vizinu. Šesti zvezek obseza francoski izvirnik in ruski prevod: „Pisem ruskago veterana 1812. goda po vostočnom b voprosu“.

„Na gorah“. Roman P. J. Melnikova, ki se je skoraj štiri leta tiskal v „Ruskem Věstniku“, izšel je sedaj posebej v 4 zvezkih v knjigarni M. Volfa v Peterburgu. — Pavel Ivanovič Melnikov (Andrej Pečerski), eden prvih romanopiscev, odlikuje se v svojih spisih posebno s temeljitim poznanjem in natančnim, umetno izvedenim opisavanjem ruskega narodnega življenja, katero je glavni predmet vseh njegovih proizvodov. Tudi v opisavanji prirode je on mojster in predstavlja večkrat tako dovršene slike, kakeršne nahajaš jedino le pri Turgenjevu. Razen omenjenega dela znamenit je posebno njegov roman: „V léсах“, kateri prav za prav po jedinstvu ideje in po predmetu sestavlja z onim jedno celoto.

Spomenik Gogolju postavili bodo v Něžini v liceji, kjer se je odgojeval Gogolj in dokončal učenje v 1828. l. Spomenik, poltretji seženj visok, obstoji iz bronastega doprsnega kipa in stojalo iz sivega marmora, na katerem je zgoraj, prav pod kipom, z velikimi črkami izdolbeno ime „Gogolj“ in v sredi vdelana bronasta plošča, na katerej bode izrezan imenik vseh del slavnega pisatelja.

R.

Iz Prage se nam poroča, da poleg g. Jos. Penížka Preširna na česki jezik prelaga tudi g. Jan Hudec. Za poskušnjo se nam pošilja ta pesen:

Nezákonná matka.

K čemu jsi přišlo v chudý ten svět,
Děcko drahé, jak blaha květ,
K čemu nuzně, chudičce
Ubohé dívce, matičce?

Otec mne trýznil, slovy klel
A matce pláč se žalostí chvěl;
Maji mne více nepoznali
Cizi jen prstem ukázali.

On, který sám byl mily můj,
On, který pravý otec tvůj,
Odešel od nás, Bůh ví kam,
Stud jenom svůj tu nechal nám.

K čemu jsi přišlo v chudý ten svět,
Děcko drahé, jak blaha květ;
Vradost' — či v bídu jedinou? —
Ne — s tebou žaly mné přeminou!

Ten, který ptáky své pod nebem zná,
Uděliž léta ti radostná!
A jsi-li blaho mé, neb krutý žal,
Modlím se k Tómu, jenž mi tě přál.

G. Jos. Penížek, znani prelagatelj Preširnovih pesnij na česki jezik, o katerem je govoril naš dopis iz Prage v zadnjem listu, pošilja nam k temu dopisu popravek, iz katerega priobčujemo naslednje stavke: „Vaš g. dopisnik podtika mi,